

UMJETNIČKA DJELA

Prva slika

Na njoj u ekspresionističkom stilu vidljivi
nedovršeni postupci
neprihvaćena pravila prevelike samoživosti
islužene pažljivosti osjećajne zapuštenosti
suicidalne hrabrosti pokleknuli stavovi
površna usmjeravanja ponavljamajuće analize
zbunjujući postupci
naslijedene slučajnosti
i nužni odlasci...

Prodano na aukciji
za šaku sitnih obijesti

Druga slika

Na njoj apstraktno prikazane žrtvovane tugaljive
taštine
inatljive slobode okorjele naslade
razotkrivene prilagođenosti nametnuti autoriteti
prašnjave imitacije očerupana pravila
razbijene kontroverze retuširani oproštaji
bezdomne emocionalne kolekcije
paradoksalne koncepcije
i zamršene tajne...

Prodano na aukciji
za pregršt usitnjena smijeha

Treća slika

Na njoj u retro stilu jasno prepoznatljiva obećana
razdoblja
zabilježeni trenutci plutajuća nadahnuća
mirisna iščekivanja velikodušne nakane
obećane kreposti rasplesana snoviđenja
zasluženi hvalospjevi božanske razgovorljivosti
magličaste nježnosti dobrohotne namjere
veličanstvene komedije
i duhovna utočišta...

Nije na prodaju!

DRAMA U TRI ČINA

Prvi čin

Priroda je nepregledni horizont
s pregaženim mravinjacima na putu
sa ljudskim zajednicama zagledanim u drskost
svijet prti svoja tugaljiva pamćenja
ne vjeruje ni razmaženom
pomahnitalom vjetru

Vrijeme je nesklono lijepim riječima

Drugi čin

Priroda je kao tijelo
doživljava se i mijenja
iz izmaštanog mira stvara spasonosni metež
korijenje joj more listovi nebo cvjetovi sunce
uranja u svoja dijagnosticirana stanja
ne odmiče se od zemlje
sa slabašnom čežnjom pod nogama

I vjerom u izričajnu lijepost

Treći čin

Priroda je u meni
gradi katnicu sa izrezbarenim trijemom
s prostranim okruglim sobama i velikim prozorima u svijet

poprima boje ljubavi boje zlata i rubina
iz proze prelazi u poeziju
kroji zvijezde prišiva ih na nebo
sve zbog prirode u meni

I lijepih riječi oko mene.

UPORNOST

Hodam

Preko nemoći grozničavosti i napuštenosti
strahova prosutosti opasnosti neznanja i potonuća
preko nemogućnosti sjenovitih i nemirnih hridi
provlačim se kroz golo granje
ogrćem šutnju stidljivost i umor
uvlačim se u prošlost
spotičem se i posrćem
padam i ustajem

Ne

nije to moj cilj!

Žurim

Preko nada zaključaka klonulosti i iskušenja
preko čežnji izbjegavanja pogleda ispod obrva
preko posjedovanja zavaravanja i nespremnosti
provlačim se kroz divlje vrijeme
ogrćem večernju rumen
tonem u sadašnjost
spotičem se i posrćem
padam i ustajem

Ne

nije to moj cilj!

Trčim

Preko nagovještaja preko drhtaja i molitve
mira posebnosti dobrote dodira i sjaja
preko radosnih pogleda i osunčana žala

ljepote i otvorenosti dostojanstva i ljupkosti
preko osmijeha i blagoslova
ogrćem jutarnju rosu
ulazim u budućnost
i smijem se

Da
to je moj cilj!

Vidim ti obrise već ...

NOVO POGLAVLJE

Bijelu kavu
i jedan dugi espresso
u veliku šalicu
do vrha
i vodu bez leda
lijepo molim

A mi ćemo do tad
posložiti sve nade
i pospremiti vrijeme
u pažljiva jutra kao ovo
nekog prepologljenog dana
s presavijenih novina
u jedno čitko
naše poglavljje.

BLAGDANSKI MIRISI

U posljednjem ovogodišnjem tramvaju
miriši ulica
ljubav se vozi
bez karte
u bijelo predvečerje
neosvojivo razumna
puna samoglasnika
suučesnika u samosti

Miris vanilije klizi ulicom
susreće me
pita za smjer
ja nepromijenjena izraza lica
ne odgovaram ništa
kao vojnik na dužnosti
gledam granicu
(sna i jave)
mičem kosu s lica i odlazim...

Jurim za onim posljednjim tramvajem
u kojem te ugledah
s ruba pločnika
umotana
u blagdanski miris

LITERATURA I INVENTURA

Život s tobom je literatura
 pipaš me pogledom
hipnotiziraš moje ljupke pogreške
 oslikavaš sklad duginim bojama
 ne mariš za uskličnike
 između dva treptaja

Iz sigurnosti je
 iznikla zbumjenost
oplemenjeno uporište
 u neizrečenoj fazi

Skidaš mi oklop
 pokrećeš me kao zupčanike
osmišljavaš vrijeme u svojoj neuhvatljivosti
 svijest putuje prema smiraju
 snovi se sučeljavaju
 s fantomskom stvarnošću

Poput madžioničara
 iz zapešća vadiš natpis
„Zatvoreno radi inventure!“

SEBIČNOST

Ne daš da otvorim prozor
plašiš se da radost ne pobegne
da se ushit ne otme kontroli
i trenutke slavlja
pretvori u otvorenu suzdržanost
umilnu tišinu u bučan glazbeni sustav
da se stidljivi pogled ne uhvati u procjep
darežljive raskalašenosti ...

Ili se bojiš
da ne upoznam
išta osim tebe.

UPALJENE ŽARULJE

Kad mi upališ žarulje
u očima
vidiš mi čitati misli
znaš što će biti sutra
vješto uspostavljaš dijagnoze
kašljucavu svijetu
suvereno propisuješ lijekove
stonoginoj četrdeset sedmoj nozi
paziš da ne zakasniš na berbu maslina
na prstima nosiš
ozvučen šapat
koji je proizvelo gudalo
raspuštenog simfonijskog orkestra
na užareni dlan
naslagalo se fino
mirisno životno pletivo
pretvaraš se u trbuhozborca
i baš te briga
za osmozu
i asimilaciju

Baš te briga za jučer.